

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 857/2021
04.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиља малолетне АА чији је законски заступник мајка ББ, и ББ обе из ..., чији је пуномоћник Александар Ђорђевић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., ради утврђивања очинства, вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 400/20 од 01.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 400/20 од 01.10.2020. године, става првог изреке - у погледу одлуке о делимичном одбијању захтева за издржавање, и става другог изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 400/20 од 01.10.2020. године у преосталом делу става првог изреке - у погледу одлуке о трошковима првостепеног поступка, тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да исплати тужиљама износ од 29.300,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиља за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П2 23/19 од 15.07.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени ВВ из ... природни отац тужиље малолетне АА, рођене у ..., ..2016. године од мајке ББ из Ставом другим изреке, наложено је матичару Градске општине Савски Венац да у извод из матичне књиге рођених малолетне АА, заведен под текућим бројем .. за 2016. годину, у рубрици „име оца“ упише „ВВ, ЈМВГ ...“. Ставом трећим изреке, малолетна АА из ... поверена је на чување, негу и васпитање мајци ББ из ... која ће самостално вршити родитељско право. Ставом четвртим изреке одлучено је да ће се лични односи туженог са малолетном АА одвијати у складу са договором родитеља. Ставом петим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиља и обавезан тужени да на име свог доприноса издржавању тужиље малолетне АА сваког првог до петог у месецу за текући месец плаћа износ од 40.000,00 динара почев од 21.02.2019. године, као дана подношења тужбе па убудуће све док за то постоје законски услови, тако што ће тај износ плаћати на текући рачун законске заступнице малолетне АА, мајке ББ из ..., означен у овом ставу изреке. Ставом шестим

изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да на име свог доприноса издржавању тужиље малолетне АА из ... плаћа износ од још 20.000,00 динара, сваког првог до петог у месецу за текући месец, почев од 21.02.2019. године као дана подношења тужбе па убудуће све док за то постоје законски услови. Ставом седмим изреке одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 400/20 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиља и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П2 23/19 од 15.07.2020. године у шестом и седмом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиља за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиље су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 1. и члана 408. ЗПП у вези са чланом 208. Породичног закона, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиља делимично основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији нису посебно наведене одредбе процесног права које је другостепени суд, одлучујући о жалби на одлуку о главној ствари, погрешно применио или их уопште није применио. Зато се правилност другостепене пресуде у погледу те одлуке неосновано оспорава због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у другостепеном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је биолошки отац тужиље, малолетне АА, рођене ...2016. године. Малолетно дете живи са мајком - тужиљом ББ, у закупљеном стану за који месечна закупнина износи 400 евра. Похађа приватни вртић за чије услуге се месечно плаћа накнада у висини од 46.000,00 динара, школу балета и дечију школу за које постоје издаци у укупном износу од 10.000,00 динара месечно. Трошкови исхране детета и мајке месечно износе 400 евра, за одећу и обућу детета у истом временском периоду издваја се између 100 и 150 евра, а трошкови одмора - два пута годишње, износе по 1.000 - 1.500 евра. Тужиља ББ је до 2018. године радила у Компанији „ГГ“ где је остваривала зараду у износу од око 2.000 евра месечно. Сада обавља маркетиншке послове у ... ординацији свог брата за плату од око 30.000,00 динара месечно. Тужиљи ББ новчано помажу брат и родитељи. Тужени је запослен и његова месечна зарада износи око 236.000,00 динара. Са супругом и двоје деце, узраста од три и девет година, живи у стану који је купио током 2014. године од новчаних средстава обезбеђених уговором о кредиту са роком отплате од 30 година. Висина рате кредита је 364 евра месечно, а тужени има и обавезу враћања позајмице Грађевинској дирекцији Србије (за гаражно место) у износу од 120 евра месечно у периоду од 10 година. Супруга туженог је власница приватне агенције за консултантске услуге, основане у мају 2019. године, и њена зарада износи око 30.000,00 динара месечно. Пре тога била је у радном односу и остваривала је зараду у висини од 70.000,00 до 80.000,00 динара месечно. Трошкови коришћења стана у којем тужени живи са породицом износе око 18.000,00 динара месечно. Породица туженог за исхрану

месечно троши око 400 евра. Старије дете туженог похађа основну школу и бави се ваншколским активностима, а млађе дете похађа државни вртић. За одећу, обућу и друге потрошштине деце месечно је неопходан износ од око 400 евра, а за гардеробу туженог и његове супруге око 300 евра. Тужени од октобра 2019. године плаћа издржавање тужиљи, малолетној АА у износу од 35.000,00 динара месечно.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили о обавези туженог да издржава тужиљу - малолетно дете и њеној висини.

Ревизија тужиља се у суштини своди на понављање навода жалбе да је за издржавање малолетног детета - тужиље АА, недовољан износ од 40.000,00 динара и да туженом за њега и још двоје деце остаје износ од 160.000,00 динара, тако да је повређено право тужиље да ужива стандард којим живи тужени као дужник издржавања. Ови наводи били су предмет оцене другостепеног суда, а аргументе којима је тај суд образложио њихову неоснованост прихвата и ревизијски суд. Наводи ревизије да другостепена пресуда садржи разлоге којима се тужиљама дају савети о начину на који ће користити финансијска средства, нису посебно цењени јер не утичу на правилност одлуке о висини издржавања.

Због тога, и по оцени Врховног касационог суда, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права - одредбе члана 160. и члана 162. став 3. Породичног закона, па је на основу члана 414. став 2. ЗПП - без посебног образлагања ревизијских навода, одлучено као у првом ставу изреке.

Међутим, основани су наводи ревизије о неправилности одлуке о трошковима поступка.

Нижестепени судови су одлуку о томе донели применом члана 207. Породичног закона. По становишту првостепеног суда, изјава о признању очинства могла је бити дата у управном поступку и обавеза издржавања малолетног детета је могла бити извршавана добровољно, али је за то био потребан договор и комуникација родитеља који су у конкретном случају изостали због њиховог личног сукоба, па је зато најправичније да свака странка - оба родитеља снесе своје трошкове поступка. Другостепени суд је такву одлуку прихватио, са образложењем да је тужени већ у одговору на тужбу признао очинство и да најбољи интерес тужиље - малолетне АА, налаже да се туженом омогући да јој он, без опасности за сопствену егзистенцију и егзистенцију друго двоје деце, у што краћем року исплати целокупан износ досуђеног издржавања и разлику између тог и износа од 35.000,00 динара који је плаћан од 21.10.2019. године, односно да не буде додатно задужен и плаћањем парничних трошкова.

Одредбом члана 207. Породичног закона прописано је да о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима суд одлучује по слободној оцени, водећи рачуна о разлозима правичности.

Тужени је изазвао покретање овог поступка јер је изјаву о признању очинства могао дати и пре подношења тужбе, у складу са чланом 51. став 1. Породичног закона. С обзиром да то није учинио, по становишту ревизијског суда, дужан је надокнадити тужиљи трошкове за састав тужбе у износу од 25.500,00 динара и за судске таксе за

тужбу и првостепену пресуду у износу од по 1.900,00 динара. Остале трошкове, настале ради одлучивања о захтеву за издржавање, требало би да сnose оба родитеља имајући у виду како однос досуђеног и траженог издржавања тако и чињеницу да тужени, након признања очинства, плаћа издржавање у износу које је за само 5.000,00 динара нижа од досуђеног.

Тужиље немају право на накнаду трошкова поступка по жалби и трошкова поступка по ревизији јер су у тим поступцима са изјављеним правним лековима успеле у сразмерно незнатном делу.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке, а применом члана 165. став 1. и 2. у вези са чланом 153. став 3. истог закона, одлучено је као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић